

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 lipca 2014 roku powód T. K. wniósł o zasądzenie od S. K. kwoty 2. 000 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 maja 2014 roku i kosztami procesu tytułem rozliczenia się z majątku zlikwidowanej spółki jawnej Usługi (...), T. K. z siedzibą S..

W uzasadnieniu żądań pozwu powód wskazał, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 3 marca 2014 roku prawomocnym od dnia 14 maja 2014 roku została rozwiązana spółka jawna Usługi (...), (...) spółka jawna z siedzibą w S.. Prawo do majątku spółki jawnej zostało przyznane S. K., który został zobowiązany do rozliczenia się z byłym współnikiem T. K. zgodnie z art. 65 ksh .

(pozew k. 3 – 5)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł m. in, iż w ramach rozliczenia majątku spółki powód żąda rozliczenia nakładów na nieruchomości stanowiącą współwłasność stron, co do której toczy się odrębne postępowanie o podział współwłasności.

Nadto pozwany podniósł, iż powód dokonał samowolnej wypłaty kwoty 176 443,30 złotych, co, do której pozwany oświadczył, iż dokonuje jej potrącenia z dochodzonym roszczeniem, którego jednakowoż nie uznaje. Nadto pozwany podniósł, iż powód w roku 2012 w imieniu rozwiązanej spółki najpierw dokonał zakupu blachy a następnie sprzedał ją na rzecz firmy (...), przez co wyprowadził z majątku spółki jawnej 47 080 złotych. Pozwany podniósł, iż żądana przez powoda kwota jest nieuzasadniona i nie znajduje odzwierciedlenia w majątku spółki. Ponadto rozliczenie majątku spółki stosownie do treści przepisu art. 65 par 1 i 2 ksh powinno być dokonane na dzień wytoczenia powództwa o rozwiązanie spółki tj. na dzień 19 grudnia 2012 roku a od wartości udziału kapitałowego powoda należy odliczyć to, co samowolnie pobrał on ze spółki tj. wskazane wyżej wypłaty.

Ponadto pozwany wskazał, iż powód może dochodzić odsetek od daty doręczenia odpisu pozwu z tą datą, bowiem jego roszczenie stało się wymagalne.

(odpowiedz na pozew k. 127 – 129)

Sąd ustalił, co następuje:

(...) spółki jawnej pomiędzy S. K. i T. K. zwarta została w dniu 25 stycznia 2006 roku w O.. Spółka powołana została na czas nieoznaczony w celu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie handlu. Przedmiotem działalności spółki była produkcja wyrobów tartacznych. Wspólnicy wnieśli do spółki równe wkłady pieniężne w kwocie po 5.200 złotych.

Wspólnicy posiadali po 50 % udziałów w spółce i w tej proporcji uczestniczą w zyskach i stratach spółki. Każdy ze współników jest uprawniony i zobowiązany do prowadzenia spraw spółki. (umowa k. 171 – 172)

Prawomocnym wyrokiem z dnia 3 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt. X GC 939/12 rozwiązał spółkę jawną Usługi i (...) i Handel D. S. K., T. K. z siedzibą w S. wpisanej pod numerem Krajowego Rejestru Sądowego (...), przyznał S. K. prawo do majątku spółki jawnej i zobowiązał go do rozliczenia się ze współnikiem T. K. zgodnie z art. 65 ksh. (wyrok k. 6, okoliczność niesporna)

Pozew o rozwiązanie spółki wysłany został przez S. K. do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 19 grudnia 2012 roku (odpis pozwu k. 141, okoliczność niesporna)

W toku postępowania o rozwiązanie spółki wydane zostało przez sąd postanowienie w trybie art. 730 kpc. o zabezpieczeniu roszczenia S. K. przeciwko T. K. o rozwiązanie spółki jawnej poprzez unormowanie praw współników

spółki na czas postępowania przez pozbawienie pozwanego T. K. prawa samodzielnego reprezentowania i prowadzenia spraw spółki w sprawach zwykłego zarządu. (postanowienie k. 160)

W dniu 30 października 2012 roku spółka Usługi (...), T. K., jako sprzedawca wystawiła fakturę na kwotę 47 076,53 złote na firmę (...) z tytułu sprzedaży pokryć dachowych. (faktura k. 132)

W dniu 19 marca 2013 roku z rachunki spółki dokonano przelewu kwoty 50 000 złotych i kwoty 18 000 EURO na rachunek bankowy prowadzony na nazwisko T. K. i jego żony B.. W dniu 31 marca 2013 roku dokonano na ten sam rachunek przelewu kwoty 16 806,30 złotych. W dniu 11 grudnia 2012 roku powód wypłacił z kasy spółki gotówką kwotę 35 000 złotych. (potwierdzenia przelewu i wypłaty k. 134- 137, okoliczność niesporna)

W dniu 20 marca 2013 roku działający w imieniu pozwanego S. K. pełnomocnik wezwał T. K. do zwrotu kwot wypłaconych z rachunku spółki oraz pobranej gotówką kwoty 35 000 złotych łącznie kwoty 176 326,30 złotych w terminie 3 dni. (pismo k. 138 – 139, dowód nadania k. 140)

Postanowieniem z dnia 22 maja 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Ns 48/13 Sąd Rejonowy w Opocznie zniósł współwłasność nieruchomości położonej w P. powiat (...) województwo (...) oznaczonej w ewidencji gruntów numerami działek (...) wraz z zabudowaniami o łącznej powierzchni 10,4392 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Opocznie urządzona jest księga wieczysta KW nr (...) pomiędzy współwłaścicielami S. K. i B. K. na prawach ustawowej wspólności małżeńskiej 1/2 oraz T. K. i B. K. na prawach ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej w 1/2 części w ten sposób, że wyżej opisaną zabudowaną nieruchomość przyznał na własność S. K. i B. K. na prawach ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej. Sąd ponadto zasądził tytułem spłaty od S. K. i B. K. na rzecz T. K. i B. K. solidarnie kwotę 3.878 000 złotych. (postanowienie k. 169 – 170)

W spółce istniała praktyka dokonywania przez wspólników przelewów na konta prywatne środków pieniężnych z rachunku spółki w celu obniżenia opłat za prowadzenia rachunku bankowego. (dowody wykonywania przelewów k. 208 – 212, okoliczność niesporna) Środki te były następnie przeznaczane na potrzeby spółki i na finansowanie jej działalności. (przelewy k. 216 - 226) Wartość udziału kapitałowego wspólnika T. K. w majątku rozwiązanej spółki jawnej na dzień 19 grudnia 2012 roku tj. na dzień złożenia pozwu o rozwiązanie spółki wynosi 849.796,57 złotych. (opinia biegłej J. M. k. 242 - 259)

Wartość udziału kapitałowego wspólnika bez uwzględnienia wartości gruntu - nieruchomości położonej w miejscowości P., która nie stanowiła majątku spółki i która podlegała odrębnemu podziałowi w postępowaniu sądowym przez Sąd Rejonowym w Opocznie wynosi 813.190,57 złotych. Wartość udziału kapitałowego powoda w majątku spółki jawnej wynosiłaby 798 540, 56 złotych, gdyby do wyceny wartości tego majątku przyjąć wartości środków trwałych samochodów stanowiących majątek spółki jawnej w wysokości wskazanej przez pozwanego S. K. tj. w odniesieniu do samochodu K. (...) – 20 000 złotych zamiast przyjętej wartości 27 500, N. (...) 45 000 złotych a nie 62 800 złotych, C. (...) 35 000 złotych a nie 39 000 złotych. (opinia biegłej J. M. pisemna uzupełniająca k. 294 – 295)

W. udziału kapitałowego wspólnika T. K. po skorygowaniu go o wartość ruchomości wskazanych przez powoda w złożonej do akt sprawy dokumentacji fotograficznej i przy uwzględnieniu wartości pojazdów mechanicznych wskazanej przez stronę pozwaną wynosi 801.970,57 złotych.

Część przedłożonych przez powoda fotografii wyposażenia spółki, które jego zdaniem powinno być uwzględnione w bilansie spółki przedstawia wyposażenie, które nie jest własnością firmy bądź też zostało już ujęte w bilansie spółki oraz zużyte wyposażenie posiadające jedynie wartość złomu. Po uwzględnieniu uwag strony powodowej i analizie przedłożonej dokumentacji fotograficznej biegła skorygowała wartość środków trwałych i wyposażenia o kwotę 6.860 złotych. (opinia pisemna uzupełniająca a biegłej J. M. k. 419 - 427)

Biegła nie wyceniła środków niematerialnych tj. marki, historii i renomy firmy oraz historii zakupu surowca drzewnego z Lasów Państwowych.

W przypadku zbycia przedsiębiorstwa wartość firmy oprócz wartości jej majątku przyjętego do wyceny wartości przypadającej wspólnikom udziałów kapitałowych na dzień wyceny powinna co do zasady uwzględniać takie atrybuty jak udział w rynku, marka, renoma firmy.

Spółka Usługi (...) spółka jawna wyrokiem z dnia 3 marca 2014 roku, który uprawomocnił się w dniu 14 maja 2014 roku została rozwiązana. Dnia 31 lipca 2014 roku została wykreślona z KRS. Wszystkie te zdarzenia są czynnikami wskazującymi na brak możliwości zidentyfikowania takich niematerialnych aktywów. Ponadto nawet w przypadku identyfikacji takich aktywów nie ma możliwości ich wiarygodnej wyceny z powodu braku konkretnej transakcji zbycia przedsiębiorstwa.

W decyzji nr (...) roku Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 grudnia 2008 roku uznał praktykę stosowaną przez Lasy Państwowe polegającą na uzależnieniu warunków sprzedaży drewna od posiadania historii zakupu drewna za ograniczającą konkurencję i nakazał zaniechanie jej stosowania, nakładając jednocześnie na Lasy Państwowe karę w wysokości 1. 5 miliona złotych.

Model wykonania decyzji (...) wskazuje, iż organ antymonopolowy zakwestionował uzależnienie udziału w procedurze zakupu drewna oraz wielkości zamówienia od posiadania tzw. historii zakupu w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe. Ocena UOKiK dotyczyła różnego traktowania przez Lasy Państwowe aktualnych i potencjalnych odbiorców drewna. Prezes UOKiK uznał, iż Lasy Państwowe uzależniając przystąpienie do rokowań internetowych – głównego kanału dystrybucji drewna – od posiadanej historii zakupowej oraz jej przebiegu, nadużywają pozycji dominującej na krajowym rynku hurtowej sprzedaży drewna. Stosowana praktyka prowadziła do ograniczenia konkurencji pomiędzy przetwórcami drewna i przede wszystkim dyskryminowała podmioty wchodzące na rynek i mające krótką historię zakupów. Obecnie w przypadku podmiotów zajmujących pozycję dominującą na rynku możliwość udzielania zniżek i rabatów jest istotnie ograniczona. Wprowadzenie rabatu musi być usprawiedliwione w oparciu o obiektywne przesłanki.

Biegła dokonując wyceny składników majątkowych opierała się na opinii sporządzonej przez (...). Do sporządzenia opinii wykorzystwała dane zawarte w sprawozdaniu finansowym sporządzonym przez biegłego.

(opinia pisemna uzupełniająca biegłej k. 470 – 473)

Powyższy stan faktyczny w zakresie rozwiązania spółki i przyjętego sposobu rozliczenia się byłych wspólników z majątku spółki był pomiędzy stronami niesporny a nadto wynika z treści dokumentu urzędowego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi. W zakresie wysokości przypadającego wspólnikowi udziału w majątku wspólnym sąd oparł się na sporządzonej przez biegłą J. M. opinii pisemnej, pisemnej uzupełniającej i opinii ustnej uzupełniającej.

W ocenie sądu opinia biegłej jest logiczna, merytorycznie poprawna. Biegła dokonała analizy całej dokumentacji finansowo – księgowej spółki, jaka na tym etapie postępowania (po likwidacji spółki) była jej dostępna. Biegła odniosła się w sposób szczegółowy, logicznie i , merytorycznie do wszystkich zastrzeżeń, pytań i wątpliwości, jakie strony zgłaszały do wydanej przez nią opinii. Złożone przez biegłą wyjaśnienia są logiczne, stanowcze i przekonujące dla sądu. Zgłoszone przez strony pytania i wątpliwości zostały przez biegłą w sposób szczegółowy wyjaśnione. Z tego względu, opinia ta może stać się podstawą do czynienia w sprawie ustaleń faktycznych w zakresie niezbędnym do jej rozstrzygnięcia. Równocześnie brak jakichkolwiek podstaw do uznania, iż w sprawie zachodziła konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego na te same okoliczności, których dotyczyła opinia biegłej J. M.. Strona kwestionująca opinię (powód) nie wykazała, bowiem żadnych błędów czy braków w sporządzonej opinii. Na wszystkie pytania i zastrzeżenia powoda biegła udzieliła wyczerpujących i logicznych odpowiedzi, w tym m. in szczegółowo wyjaśniła kwestię uwzględnienia w wycenie majątku wartości niematerialnych i prawnych w tym tzw. historii zakupu surowca drzewnego, do której to kwestii uparcie odwoływał się powód. Biegła w sposób jednoznaczny i przekonujący wyjaśniła i uzasadniła przyjęte stanowisko, co do tego, iż tego rodzaju wartości nie mogą być uwzględnione w dokonywanej wycenie.

Wobec powyższych okoliczności brak było jakichkolwiek podstaw do powoływania innego biegłego jak również do dalszego uzupełniania opinii biegłej skoro wszystkie kwestie podnoszone przez strony zostały przez biegłą omówione i wyjaśnione.

W zakresie ustaleń poczynionych, co do podjęcia przez powoda z rachunku spółki kwoty 176.443,30 złotych sąd oparł się na dowodach w postaci potwierdzenia wykonania przelewów i wypłat. Treść i prawdziwość tych dokumentów nie została zakwestionowana a powód w zasadzie nie kwestionował okoliczności dokonania wypłat w tej wysokości.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie do kwoty 625.528 złotych.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem rozstrzygnięcia jest kwestia rozliczenia się byłych wspólników spółki jawnej po rozwiązaniu spółki. Jest okolicznością niekwestionowaną, iż prawomocnym wyrokiem z dnia 3 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Łodzi X Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt. X GC 939/12 rozwiązał spółkę jawną Usługi (...), T. K. z siedzibą w S. zarejestrowaną pod numerem K. Rejestru Sądowego (...), przyznał S. K. prawo do majątku spółki jawnej i zobowiązał go do rozliczenia się ze wspólnikiem T. K. zgodnie z art. 65 ksh.

Zgodnie z treścią przepisu art. 65 ksh w przypadku wystąpienia wspólnika ze spółki wartość udziału kapitałowego wspólnika albo jego spadkobiercy oznacza się na podstawie osobnego bilansu, uwzględniającego wartość zbywczą majątku spółki. Jako dzień bilansowy przyjęć należy:

- 1) w przypadku wypowiedzenia - ostatni dzień roku obrotowego, w którym upłynął termin wypowiedzenia;
- 2) w przypadku śmierci wspólnika lub ogłoszenia upadłości - dzień śmierci albo dzień ogłoszenia upadłości;
- 3) w przypadku wyłączenia wspólnika na mocy prawomocnego orzeczenia sądu - dzień wniesienia pozwu.

Udział kapitałowy obliczony w sposób określony w par. 1 i par. 2 powinien być wypłacony w pieniądzu. Rzeczy wniesione do spółki przez wspólnika tylko do używania zwraca się w naturze.

Jeżeli udział kapitałowy wspólnika występującego albo spadkobiercy wspólnika przy rozliczeniu wykazuje wartość ujemną, jest on obowiązany wyrównać spółce przypadającą na niego brakującą wartość.

Wspólnik występujący albo spadkobierca wspólnika uczestniczą w zysku i stracie ze spraw jeszcze niezakończonych; nie mają oni jednak wpływu na ich prowadzenie. Mogą jednak żądać wyjaśnień, rachunków oraz podziału zysku i straty z końcem każdego roku obrotowego.

Artykuł 65 par. 1–4 ksh. określa zasady rozliczenia udziału kapitałowego wspólnika występującego ze spółki albo jego spadkobiercy. Rozliczenie to odbywa się w drodze ustalenia udziału kapitałowego ustępującego wspólnika na podstawie osobnego bilansu, uwzględniającego wartość zbywczą majątku spółki.

Wystąpienie wspólnika ze spółki, które powoduje obowiązek rozliczenia udziału kapitałowego wspólnika, następuje w wyniku wypowiedzenia przez niego lub jego wierzyciela umowy spółki (art. 61 ksh), w wyniku śmierci wspólnika (jeżeli w miejsce wspólnika nie wstępują do spółki jego spadkobiercy) lub ogłoszenia jego upadłości (art. 58 pkt 4 ksh), a także w wyniku wyłączenia wspólnika ze spółki na mocy prawomocnego orzeczenia sądu (art. 63 par. 2 ksh).

W myśl art. 65 par. 3 ksh udział kapitałowy wspólnika albo spadkobiercy powinien zostać wypłacony w pieniądzu, natomiast rzeczy wniesione do spółki przez wspólnika tylko do używania, zwraca się w naturze. Wspólnikowi nie zwraca się w naturze rzeczy przeniesionych przez ustępującego wspólnika na własność spółki.

Jako wartość udziału powoda w majątku rozwiązanej spółki jawnej sąd przyjął wyliczoną przez biegłą kwotę 801.970,57 złotych. Kwota ta została ustalona przez biegłą w następstwie zgłoszenia uwag i zarzutów, co do jej

pierwotnej opinii i uwzględniła, co do zasady wszystkie podnoszone przez obie strony okoliczności mające wpływ na ustalenie jej wysokości.

Ustalając powyższą wartość biegła uwzględniła podnoszony przez pozwanego zarzut, iż wartość zbywcza majątku spółki nie powinna obejmować nieruchomości, na której znajdowała się siedziba spółki z uwagi na okoliczność, iż nieruchomość ta nie stanowiła majątku spółki, lecz prywatny majątek wspólników i ich małżonków i podlegała oddzielnemu podziałowi w ramach odrębnego postępowania sądowego.

Biegła uwzględniła również podnoszone przez stronę pozwaną zarzuty, co do przyjętej wartości ruchomości w postaci pojazdów mechanicznych (samochodów) stanowiących majątek spółki. Biegła skorygowała pierwotnie ustaloną wartość majątku spółki jawnej o wartość samochodów wskazaną przez pozwanego.

Strona pozwana, co prawda cofnęła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości na okoliczność ustalenia faktycznej wartości pojazdów. Jednakże strona powodowa nie wypowiedziała się, co do tej okoliczności i nie zakwestionowała podanej przez pozwanego wartości w odniesieniu do samochodu K. (...) – 20 000 złotych zamiast przyjętej wartości 27 500, N. (...) 45 000 złotych a nie 62 800 złotych, C. (...) 35 000 złotych a nie 39 000 złotych. (opinia biegłej J. M. pisemna uzupełniająca k. 294 – 295)

W związku z takim stanowiskiem strony powodowej sąd na podstawie art. 230 kpc. uznał, iż wskazane przez pozwanego wartości są pomiędzy stronami niesporne wobec niewypowiedzenia się, co do tej okoliczności przez powoda, co do podanych przez pozwanego wartości.

Nadto biegła ustalając udział kapitałowy powoda w majątku rozwiązanej spółki jawnej uwzględniła zarzuty i uwagi powoda, co do tego, iż przyjęty za podstawę dokonania wyliczeń wykaz majątku spółki jawnej nie uwzględniała wszystkich składników majątkowych. Biegła szczegółowo odniosła się do twierdzeń powoda i przedłożonej przez niego dokumentacji fotograficznej. Biegła stwierdziła, iż część wskazanych przez powoda ruchomości została uwzględniona w wykazanie majątku w bilansie spółki i w dokonanym przez nią wyliczeniu. Skorygowała jednakże dokonane wcześniej wyliczenie o kwotę 6.860 złotych (po uwzględnieniu wyposażenia przedstawionego na zdjęciach przedłożonych przez powoda.)

Jednocześnie biegła w sposób jasny, klarowny i przekonujący wyjaśniła, iż w przypadku rozwiązanej spółki jawnej nie istnieją takie wartości niematerialne prawne jak renoma, marka, goodwill .

W ocenie sądu ustalona przez biegłą przy uwzględnieniu wszystkich wskazanych wyżej okoliczności kwota 801.970,57 złotych stanowi należną powodowi połowę majątku zlikwidowanej spółki jawnej.

Kwota ta pomniejszona została o pobraną z rachunku spółki jawnej przez powoda kwotę 176.443,30 złote.

Powód nie kwestionował okoliczności dokonania wypłat we wskazanej kwocie z rachunku spółki. Jednocześnie w toku całego postępowania nie została wykazana okoliczność, iż środki te zostały przez powoda zwrócone na konto spółki, czy też przeznaczone na sfinansowanie wydatków spółki jawnej. Wszystkie przedłożone przez powoda dowody wpłat na konto spółki zostały dokonane przed dokonaniem wypłat wskazanych przez pozwanego. Brak zatem dowodów, aby pobrane przez niego środki kiedykolwiek wróciły do majątku spółki. Pobrane zatem przez powoda środki pomniejszają jego udział w majątku spółki.

W konsekwencji do zasądzenia na rzecz powoda pozostaje kwota 625.528 złotych (801.970,57 zł. – 176.443,30 złotych)

Jednocześnie sąd nie znalazł podstaw do dalszego pomniejszenia należnej powodowi kwoty o wskazaną przez pozwanego kwotę 47.080 złotych z tytułu zakupu a następnie sprzedaży blachy (pokryć dachowych) Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, bowiem na przyjęcie, iż powód istotnie zakupił blachę za środki spółki a środki uzyskane ze sprzedaży pobrał do własnej kieszeni. Jednocześnie sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia zasądzonej kwoty zgodnie z wnioskiem pozwanego na raty.

Zważyć, bowiem należy, iż pozwany od ponad 5 lat korzysta z majątku spółki jawnej i ma możliwość prowadzenia z jego wykorzystaniem działalności gospodarczej. Powód jest natomiast tej możliwości pozbawiony.

Brak zatem podstaw do dalszego odkładania w czasie należnej powodowi spłaty. Nadto z okoliczności sprawy wynika, iż strony są osobami majątynymi. Posiadają majątek znacznej wartości. Sam zaś fakt obciążenia kredytem zaciągniętym za spłatę zobowiązań z tytułu podziału majątku nie uzasadnia odroczenia płatności.

Powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu, jako nieudowodnione.

O odsetkach ustawowych sąd orzekł na podstawie art. 481 par. 1 i 2 kc.

Zgodnie z tym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeśli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki w wysokości ustawowej. Na podstawie powołanej przepisu sąd zasądził odsetki w wysokości odsetek ustawowych od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Wtedy to nastąpiło pierwsze wezwanie pozwanego do spełnienia dochodzonego świadczenia.

Ustawodawca nie wskazał **terminu** wypłaty udziału kapitałowego. W związku z tym powszechnie przyjmuje się, że zobowiązanie spółki do wypłaty udziału kapitałowego powstaje z chwilą sporządzenia bilansu, a roszczenie o wypłatę jest wymagalne po wezwaniu spółki (w tym przypadku pozostałego wspólnika) do spełnienia świadczenia (art. 455 kc.).

Z uwagi na częściowe uwzględnienie pozwu sąd jako podstawę orzeczenia o kosztach procesu przyjął przepis art. 100 kpc. dokonując ich stosunkowego rozliczenia przy przyjęciu, iż powództwo zostało uwzględnione w 32 % w odniesieniu do wartości przedmiotu sporu.

Szczegółowe rozliczenie kosztów procesu pozostawiono referendarzowi sądowemu.